

ГОЛЯМАТА ПТИЦА

chitanka.info

Джуан Дзъ прескочил оградата, за да се разходи из едно изоставено гробище, когато от юг долетяла странна птица: крилата ѝ имали размах три-четири лакътя, очите ѝ били огромни. Прелитайки, тя пернала Джунан Дзъ по челото и кацнала в една кестенова горичка.

— Каква птица! — удивил се Джунан Дзъ. — Крилата ѝ са големи, а не отлита, очите ѝ са грамадни, а не вижда.

Той бързо я последвал, като държал в готовност арбалета си. Но като се приближил, забелязал как една цикада, наслаждавайки се на сянката, е забравила за самата себе си; как един скакалец, който се промъквал незабелязано, се нахвърлил върху нея и взрян в плячката, забравил самия себе си; как след това странната птица хванала и цикадата, и него и гледайки плячката, забравила за самосъхранението си.

— Ах! — възкликал опечален Джунан Дзъ. — Различните видове си навличат беди един на друг; вещите, разбира се, се погубват една друга.

Хвърлил арбалета, обърнал се и си тръгнал, но в този момент го хванал горския и се поискал да го глоби.

Като се върнал у дома, Джунан Дзъ не излизал от вкъщи три луни.

— Учителю, защо толкова дълго не излизахте? — попитал ученикът Лан-Це.

— Запазвайки телесната си форма, бях забравил самия себе си, — отговорил Джунан Дзъ. — Толкова дълго наблюдавах мътната локва, че се изгубих в чистия извор. При това моят учител ми казваше: „Като отидеш при подлеца, ще следваш подлец“. Разхождах се из изоставеното гробище и забравих за себе си. Една странна птица ме удари по челото и отлетя в кестеновата горичка, забравила истинното. После горският ме помисли за бракониер. Ето защо не излизах от вкъщи.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.